

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljajo tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 115.

V Ljubljani, v ponedeljek 20. maja 1889.

Letnik XVII.

Katoliški shod in rimsko vprašanje.

I.

Kjerkoli se zberó katoliki v kakem večjem shodu, rekel je poslanec Lienbacher v svojem znamenitem govoru o rimskem vprašanju v zboru juristov, povsod se najprej njih oči obrnejo v Rim, kjer prebiva poglavar vseh katolikov. Zato tudi vidimo, kako se na vseh katoliških shodih razpravlja rimsko vprašanje, kjer katoliki odločno tirjajo, da se sv. Očetu vrne oropana cerkvena država. V tem smislu so govorili v najnovejšem času na katoliških shodih v Madridu, v Lisabonu, v Mehelnu, na Dunaju in sedaj govoré v Parizu na 18. katoliškem kongresu.

Katoliki so prepričani, da je rimsko vprašanje mednarodna zadeva, za katero se je brigati katolikom vsega sveta; italijanska vlada pa pravi, da je zá-njo to vprašanje rešeno, da je to njena notranja zadeva, ki ni drugim narodom nič mar. Pač nam je torej samo ob sebi umevno, da italijanski vladi niso ljubi kongresi, na katerih z vso odločnostjo zahtevajo katoliki svobodo in neodvisnost za papeža, zato je bilo brati po listih: koliko si je prizadevala Crispijeva vlada, da bi v Madridu preprečila kongres katolikov in po našem mnenju tudi pri odložitvi dunajskega katoliškega shoda meseca novembra italijanska vlada ni bila brez zaslug.

Dr. Lueger je v svojem znanem govoru na katoliškem shodu omenjal, da je morebiti mir, katerega se na shodu veselé zbrani katoliki, kriv, da se kolikor njemu znana, zbora ni vdeležil noben minister. Interpelacije v laški zbornici zaradi dunajskega katoliškega shoda nam pojasnijo težavno stališče naše vlade, ki ga mora imeti vsled politične zveze z Ita-

lijo, nam razjasnijo, zakaj se ni vlada uradno po nobenem zastopniku vdeležila katoliškega shoda. Prav v tem oziru tiči vzrok, ki brani katolikom avstrijskim, da se ne morejo navduševati za zvezo Avstrije s sedanjo Italijo, ker so naši državi s tem vsaj za zdaj zvezane roke gledé rimskega vprašanja.

Crispi je v svojem odgovoru na interpelacije hotel popolno uničiti važnost dunajskega katoliškega kongresa, češ, bila je zastopana le nižja duhovščina, zbor bil je bolj malenkosten, privaten, na take izjave posameznih se pač vladi ne zdi vredno ozirati. Da pa Crispi ne misli tako kakor govori, spoznamo iz tega, ker povsod po svojih zunanjih poslancih stavi zapreke snovanju katoliških kongresov; italijanska vlada čuti, da se stalno ne bo mogla ustavljati skupnemu ugovarjanju vseh katolikov, v katerih tako krepko in odločno odmevajo oporeke sv. Očeta, s katerimi pri vsaki priliki povdarja neodvisnost rimske stolice.

Papežu Leonu XIII. samemu je mnogo na tem, da se katoliki pogosto leto za letom po vseh katoliških zemljah na shodih oglašajo za neodvisnost rimskega prestola. To je omenjal predsednik katol. shoda grof Blome pri skupnem banketu, ko je prvi nazdravil sv. Očetu. Bil je, kakor je rekel, malo poprej v Rimu, kjer je bil tudi sprejet v avdienci pri papežu, da poroča o pripravah za dunajski katoliški shod. Leon XIII. je med drugim omenjal, da ga posebno veseli, ker katoliki po celem svetu enega duha in enega srca tako odločno tirjajo prostost za papeža. Katoliškim shodom je prav posebno skrbeti, rekel je papež, da to vprašanje vedno ostane na površju, da se z njim temeljito pečajo učenjaki in da je o njem tudi prav podučeno priprosto ljudstvo. Papež mu je tudi izrazil bojazen, da razbrzdana druhal zná o priliki, ko bodo prostozidarji slavili Jordana Bruna, poskusiti kak napad na Vatikan.

Tedaj, je rekel papež, bodo se morda vendar-le oči odprle krščanskim narodom in njih voditeljem, da je stanje papežev v Rimu v sedanjih razmerah nezno; z veseljem dal bi svoje življenje, le da bi rimska stolica zopet dobila svoje postavne pravice, katerih se toliko stoletij ni upala dotakniti nobena posvetna oblast.

Toda ne samo v rimskem parlamentu, tudi v avstrijskem državnem zboru prišel je na vrsto dunajski katoliški shod in rimsko vprašanje, znamenje, da je družba prostozidarjev mednarodna ter si povsod podaje roke k skupnemu, po določenem načrtu vrenemu delovanju. Znani poslanec Carneri, ki leto za letom prvi v proračunski debati dolgočasi poslance v državnem zboru ter prazno slamo mlati, vprašal je ministra, kaj poreče vlada k temu, da se je katoliški shod tako odločno oglasil za neodvisnost rimske stolice, ker se s takim govorjenjem bajé kršijo prijateljske razmere med zaveznicima državama. Liberalci so vendar čudni ljudje, za-se zahtevajo neomejeno prostost, katolikom bi najraje ključavnico navezali na jezik. Vlada naša si drugače misli to prostost in jo dovoljuje tudi katolikom, v tem smislu je tudi Carneri dobil odgovor na svojo interpelacijo; gledé vprašanja samega je pač očitno, da se minister pri svojem odgovoru ni podal v podrobnosti, ker to ne sega pred državni zbor. Oziri na začasni mir branijo državam lotiti se mednarodnega rimskega vprašanja, toda stalnega miru, torej pravega miru dotlej ne bo, dokler se to vprašanje ne reši, kakor to tirja pravica, zgodovina in čast katoličanov. Dokler bo gospodovala uporna sila, povzdigovali bodo za teptano pravico vedno svoj glas rimski papeži in ž njimi milijoni vernih katolikov v trdnem upanju, da je pravici slednjič zmaga gotova.

LISTEK.

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r—.)

(Dalje.)

V grajski družinski sobi je bil včasih prevelik hrum. Domači oprodniki, razveseljeni še od poroke, so glasno popevali z brati Poljaki, ki so pripeljali Sezimovo hčer iz Krakovega v Toplo. Rizek je vedno jezil mladega Kitko, Poljaki so pripovedovali o dragi Poljski; našel se je še ostanek medice in za kratek čas je družina vsak dan jezdila na lov v gozde. Zvečer so se zbrali okoli peči, šalili se, in s časoma je postalo v sobi kaj šumno. Rizkov glas je prekosil vse druge. Starček je tako rekoč oživel, posebno ker je bil Kitko v turnirju premagal ter dobil lavorjev venec od gospe Vojslave v spomin. Obesil ga je na steno, kjer se je svetilo na žeblju orožje nad trdo posteljo.

„Kje si se zopet zgubil Kitko? Komaj pridemo v nezdiške gozde, zmanjka našega z lavorom ovenčanega zmagovalca. Kje si bil?”

Rizek je metal smolnata polena v ogromno peč, ker oglasila se je že zima, pihal je mrzel veter in v družinski sobi ni bilo nikoli posebno gorko. Nekoliko poljskih bradačev se je zabavalo z grajskimi posli z igro s kockami, drugi so rezali kopja, in

Kitka je šival nekaj na plašči. V sobi je bila medla svetloba od peči. Nad vsako posteljo je bilo orožje, meč je segal doli do tal, kopja pa so se dotikala črnega stropa.

„Lovil sem na drugi strani na svojo roko“, odreže se Kitka.

„Slabo znamenje, ko tak mladeneč išče samote.“ Poljski orožjenoša se nasmeje Rizkovim besedam.

„Tako je ob Visli pod strmimi Karpati. Mladost — radost!“ Oprodnik vrže kocke ter kislo gledajoč reče: „V ljubezni sreča, v igri zguba. Nikar se ne jezi, Kitka, in za mrmrajočega Rizka se ne brigaj.“

Mladeneč pogleda hvaležno Poljaka.

„Saj ni bil Rizek v mladih letih v samostanu!“ Zdaj se smejejo vsi; starček začne premetavati z vilicami žrjavico na ognjišči. Še se niso umirili, ko se pokaže v vratih mladi grajski gospodar Hreznata.

„Nekako veselo je tu pri gorki peči. Ogenj razgreje tudi stare ude. Pa ne boste dolgo skupaj ostali. Moja sestra se bo vrnila v Krakovo. Da se pa Poljakom ne bo tožilo po čeških njivah, pridejal sem jün spremljevalca — Rizka.“

„In Kitko — slavnega zmagovalca“, dostavi starček. „Ta bo naš váruh.“

„Tega bom pridal k dajdašem, da bo plesal, ker razveseljuje.“ Zopet smeju, da bi človek oglušil.

„Če prav sem plesnjevce z jedno nogo v grobu, grem rad na Poljsko. Ako so vsi tam taki, kakor vi, bomo se veselo zabavali. Po zimi se ne bom mogel vrniti. Juhé! Še bodem videl bratsko Poljsko!“

Oprodniki so nehali igrati. Rizek je že sedel med Poljaki ter imenoval vsacega pobratima.

„Saj smo vsi Slovani, imamo jeden jezik, le predrugáčil se je tu pa tam. Govoril sem že z različnimi Slovani, in smo se še zmiraj razumeli. Saj smo rodni bratje.“

Poljaki so se začeli pripravljati na pot. Predno bo solnce pozlatilo stolpe, bodo že na poti proti Manetinu, in potem kmalu v Pragi, da se okrepčajo zadnjič na Češkem v kakem pražkem hramu.

„Le dober meč, kopje in lok z ostrimi pušicami, drugega ne bom ničesar rabil. Med Slovani ne bom nikjer od lakote umrl. Tudi Poljska ne bo skopa.“

„Pri nas se spoštuje gostoljubnost. Nihče ne odide prazen. Prehodiš lahko našo deželo križem, povsod boš radovoljno sprejet in ne boš trpel lakote.“

Pozno do noči so pripovedovali in se pripravljali na daljino, in po zimi nevarno pot. Ogenj je že ugasnil. Poljaki so se krepčali s spanjem; edini Rizek ni še spal. Bil je poln veselja, da se razlije zopet kri v žilah in da pokaže Poljakom, kakšni junaki so na Češkem.

(Dalje sledi.)

Govor poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 6. maja 1889.

(Dalje)

Govoriti pa moram še o kmetijskih razmerah družega dela svojega volilnega okraja, in sicer o kmetijskih razmerah vipavskega okraja.

Že nekaj let opažajo v tem okraju tolik propad kmetijstva in so razmere tako žalostne in obupne, da jih moram nekoliko pojasniti s tega mesta, ter vlado opozoriti nanje.

Vipavska dolina, nekdanja najlepša kranjske dežele, bila je po pravici imenovana rajska, danes pa je le še kos zemlje, ki več ne more preživiti svojih pridnih, vstrajnih in skromnih prebivalcev. Vipavska dolina je severni konec beneške nižave, ima skoraj italijansko podnebje in rodi pridelke, ki se zaradi svoje zlahtnosti in zgodnosti prav lahko prodajo.

Toda od nekdanj se morajo prebivalci boriti z burjo. Vegetacija že od nekdanj trpi zaradi tega neprijaznega gosta. Ljudstvo se je po tem že vravnalo in pomirilo, le to je straši, da je burja vedno silnejša, ter pokončuje pridelke, ki so prepotrebni za obstanek ljudstva. Posebno sadjarstvo veliko trpi zaradi burje, ki ovira v rasti mlada drevesca ali celo uničuje, in če brije ob cvetji, kar se večkrat zgodi, nimajo ljudje upanja, da bi kaj pridelali.

Ne govoril bi o tem, ko ne bi bil uverjen, da je rastoče izsekavanje gozdov vzrok vedno hujši burji in da tudi v tej zadevi vlada lahko nekoliko pomaga. Če se pogozdovanje Krasa začne v večjem obsegu in z večjo odločnostjo, in če gozdno nadzorstvo primerno pomaga, da se ohranijo sedanji gozdi, smemo upati, da bode to v korist poznejšim rodovom.

Z rastočim izsekavanjem gozdov pa tudi postajajo hudourniki močnejši. To je v teh krajih še-le zadnja leta znana nadloga; posebno hudournik Močilnik vsako leto poplavlja njive in travnike s kamenjem, ter ruši hiše in mline. Prebivalstvo si ne vé pomagati proti tej nadlogi. Dežela in država morate pomagati. To so tudi že spoznali in po melioracijski postavi potrebna dela so že dovršena, in jaz upam, da bode kranjski deželni zbor v prihodnjem zasedanju sklenil potrebno postavo, da se bodo dobila sredstva iz melioracijskega zaklada. Vesel bodem, ako se bodo dela kmalu pričela, kar pa po proračunu in melioracijskem zakladu ni pričakovati. Jako bi me veselilo, ker to delo bi prebivalstvu v potrebi pomagalo in obvarovalo, da bi se ne izseljevalo, kakor se je to godilo zadnje leto. Toda to še ni vsa nesreča. Pridružila se je še nova, to je trtna uš. Vinarstvo te doline je nekdanj dajalo dobre dohodke. Vipavec je preskrbel s svojim dobrim vinom druge deželane izvzemši Dolenjce, ki sami pridelujejo vino. Ko se je zgradila železnica, je to drugače, ker je ta dolina preoddaljena od nje. Prejšnji vinski trgovci več ne prihajajo po vipavsko vino, temveč kupujejo hrvaška in ogerska vina. Sedaj vipavsko vino kupujejo le Primorci; ker pa ti sami pridelujejo vino, je jasno, da Vipavci z vinarstvom komaj plačajo troške.

In sedaj hoče trtna uš uničiti vinograde, ki so bili še upanje prebivalstva in pripomogli, da se je slabo preživelo. Potrebna je torej vladna pomoč, za katero prosim v imenu svojih volilcev. Prebivalstvo je spoznalo, da je potrebno saditi ameriške trte. In kako želi ljudstvo ameriških trt, razvidi se iz tega, da se je takoj poprijelo sredstva in prosi ameriških trt, akoravno je trtna uš še le jedno leto dokazana v tej dolini. Veseli me, da hoče vlada osnovati v dolini trsnico, le to obžalujem, da se obravnave gledé primerne zemljišča vlečejo že celo leto.

Ne verujem, da bi že letos mogli trte saditi v trsnici. Prebivalstvo jako želi ameriških trt, in akoravno so še le pred letom dokazali trtno uš v tem kraju, vendar dobiva ameriške trte iz dolenjskih trsnic in ne drži malomarno rok v naročji. Govoril bi obširneje o trtni uši, toda nočem raztegovati budgetne debate. V bistvu bi mogel tudi le to povedati, kar so povedali pred menoj že mnogi govorniki, ker gledé potrebe uničenja trtne uši ni v zbornici nobenih strank.

Še nekaj naj omenim. Vinarstva vkljub trtni uši ne bomo popustili, kakor tudi Francozi tega niso storili. Lotili se bomo, kakor na Francoskem, kjer je 200.000 hektarjev, torej nad dve tretjini vseh avstrijskih vinogradov, zasajenih z ameriški trtami. Nam se ne pové, koliko vinogradov je v Avstriji že zasajenih z ameriško trto, in vendar je pri nas trtna

uš skoraj toliko stara kakor na Francoskem. Veliko številu malih vinogradnikov še ne pozna tega sredstva, in nikdo mu ga ne pojasni. Po mojem mnenju bi vlada morala poučiti ljudstvo. Poskusi s trtami, podnebjem in zemljo so z znanstvenega stališča veliko vredni, imeti pa morejo tudi praktično vrednost, ker so znane že trte, katerih se uš ne loti, ki so močno razširjene in bi se mogle porabiti za produkcijo in poslago domačim trtam. Skušnja je v Franciji in drugih državah to dokazala. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. maja.

Notranje dežele.

V petek je *dunajski mestni zbor* obravnaval o prošnji češko-šolskega društva „Komenský“ za podporo češki šoli v Favoritenu. Poročevalec dr. Prokseh je poročal v imenu odseka ter predlagal, naj se odkloni prošnja, ker dotična šola ni potrebna, marveč je le sredstvo, da bi se uvedla na Dunaji dvojezičnost. Mestni svet je prošnjo enoglasno odbil.

Hrvatska regnikolarna deputacija bo imela dné 23. t. m. sejo, ker bo do tedaj ogerska deputacija končala svoje posvetovanje ter izpolnila poročilo, kakor tudi že slednje odposlala hrvatski deputaciji.

V sobotni seji *ogerskega državnega zbora* je med drugimi točkami poslanec Iranyi svoj postavni načrt o verski prostosti utemeljeval. Tisza ga je zavračal, češ, tudi on ni bil nikdar zoper versko prostost in enakopravnost vseh veroizpovedanj, toda če so potrebne v tem oziru premembe, izvršiti se morajo na podlagi splošnih postavnih določb; v tem smislu bo v kratkem tudi pravosodni minister predložil zbornici vladne načrte, zato pa prosi Tisza, naj zbornica zavrne Iranyi-jev načrt. Zbornica je po repliki in dupliki ustregla Tiszovi želji ter zavrnila ta nov napad v prvi vrsti na katoliško cerkev.

Vnanje države.

Kakor javlja „Osservatore Romano“, bo prihodnji tajni *konzistorij* dné 24. t. m., javni pa dné 27. t. m.

Sedaj še le se odločno poroča, da so se v Sabacu o priliki, ko je bil navzoč *srbski* kralj Aleksander, vršile velikosrbske izjave proti Avstriji zaradi Bosne. Srbskim liberalcem pa ni bilo ljubo, da bi zvedel široki svet o teh demonstracijah, ter so dotične vesti preklicali. Toda belgrajski dopisnik lista „Pesti Naplo“ je poslal vredništvu svojega lista napise slavlolokov in transparentov, ki so bili postavljeni napominane dni v Sabacu. Med drugim je bilo na nekem slavloloku napisano: „Ko prideš drugi pot v Sabac, obišči tudi Bosno!“ Na nekem drugem slavloloku si čital pozdrav: „Pozdravlja Te Sava, Drina, pa tudi Bosna, domovina srbskega kralja.“ Konečno pa, da bi ne bilo mogoče dvojiti, stal je tudi jasni napis: „O Bog, kdaj bo prišel čas, ko bo korakala srbska vojna v Bosno!“

„Pol. Corr.“ poroča iz Kazanlika: *Bolgarski* princ Ferdinand je včeraj došel v rusofilno mesto Stara Zagora, kjer je bil pa proti vsaki nadi navdušeno sprejet posebno od strani poprej mu takó sovražnega duhovništva. — Dné 17. je došel v Kazanlik, kjer je izstopil kot gost v hiši gospe Papazoglenove, znane pristašnje Kaulbarsove in vnete rusofilke. Danes je princ došel v Plovdiv, jutri pa se bo povrnil v Sofijo.

Nemški državni zbor se je v tretjič posvetoval minolo soboto o postavi gledé zavarovanja delavcev. Državni kancler knez Bismarck je posegel v razpravo, rekoč, ne čudim se, da se zoper zakon izjavljajo socijalni demokratje, prostomišljeniki in Poljaki, pač pa temu, da morejo stopiti v opozicijo konservativci nasproti vprašanju, ki tako globoko sega v skupnost države. Želi, da bi bila postava konečno dognana do prihodnjih volitev; nikdo ne vé, ali bo prihodnje leto preostajalo časa v ta namen. Konservativce, državno stranko in narodne liberalce pa prosi, naj se oprosté socijalnih demokratov, Poljakov, Welfov, Francozov in prostomišljenikov. Po kratkem odgovoru Bambergovem je zbornica pretrgala sejo ter jo določila za danes. — V vestfaljskih pokrajinah se štrajk manjša, kajti tretjina rudarjev je zopet pričela delati; zato je pa na Saksonskem izbruhnilo gibanje mej delavci, in sicer posebno v oelsniškem premogarskem okraju. Javni red in mir se nista nikjer rušila. — „Nordd. Allg. Ztg.“ trdi nasproti „Köln. Ztg.“, da bi bila lahko vlada v smislu postave z dné 4. junija 1851, kakor tudi cesar po § 68. državne ustave proglasila za Vestfalijo obredno stanje, kar se pa ni zgodilo iz oportunistkih razlogov.

Francoska zbornica je v soboto nadaljevala proračunsko razpravo. Desničar Keller je kritikoval finančno postopanje republike ter pretil, da bo o tem sodila dežela sama. Jamais mu je odgovorjal ter proslavljal republikansko republiko. Andrieux je še razpravljal, da bodo oktoberske volitve ustvarile boljše republiko, kakoršna je ona, za katero se je danes potegoval Jamais. Potem se je razprava preložila za danes. — Senat se je v petek posvetoval

o členu 23. postave gledé vojaških novincev, ki določuje oprostivne. Tisza je priporočil, naj zbornica pritrudi tej točki, ki dovoljuje oprostivne sodniškim in duhovniškim osebam, kar se je konečno zgodilo s 184 proti 82 glasovom.

V *italijanski* zbornici je minoli petek ministerski predsednik Crispi odgovarjal na vprašanje Imbrianijevo zaradi nekega poročila „Tribune“ o postopanju italijanskega konzula Duranda v Trstu, ki je baje predsednika tržaške notarijatske zbornice ogradil pri avstrijskih oblastnih zaradi njegovega italijanskega mišljenja. Crispi je rekel, da je takoj, ko je čital to vest, Duranda brzojavno pozval v Rim; vlada bo gotovo storila svojo dolžnost, ako se bo potrdila ta neverjetna, nenadna vest. Kakor nam poroča brzojavka, došel je Durando v Rim predvčeraj.

Nestalni parlamentarni položaj v *Špantji* je provzročil, kakor pravi „Pol. Corr.“, nestalni in šibkoznačajni predsednik zbornice, Martos, ki se je naveličal dolge vladne dobe Sagastove ter se sedaj proti načelu svoje nevtralne službe trudi na vse mogoče načine, da bi vrgel Sagasto. V ta namen se je zavezal z vsemi nezadovoljnimi strankami v zbornici. Ker bi pa s tem ne imel še odločilne večine, računa sedaj na razpor, ki je navstal mej vladno stranko. Toda Martos se baje moti, da bo dosegel veliko več, kakor burne razprave v zbornici, ker bi se cela, akoravno razprta vladna stranka hitro združila v slučajni sile.

Rumunska vlada bo pred vsem senatu predložila postavni načrt o kreditu, da se bodo mogla nadaljevati utrjevalna dela. — Proračunska komisija je končala svoje delo ter potrdila vse predloge finančnega ministra. Vsled raznih prišteditev in višjih dohodkov se je doseglo ravnotežje v proračunu.

Izvirni dopisi.

Z *Gorenjskega*, 18. maja. Vaš dopisnik od Hubeljna toži v svojem zadnjem poročilu, da obrtnija na vipavsko-goriški meji vidno peša, da razven ajdovske predilnice druga podjetja stojé, fužine in mlini ob Hubeljnu pa že deloma razpadajo. Gotovo je, da bi se razne obrtnije ob Hubeljnu zopet oživile in tudi pomnožile, ko bi se stranska železnična proga od Postojine v Gorico čez Vipavo in Ajdovščino zidala, kar pa se še ne bo tako kmalu zgodilo. — Kjer namreč železnica teče, tam je povsod ob njeni progi več življenja: ako eno obrtnijsko podjetje zastane, oživi se brž drugo. — To je res, da tudi na Gorenjskem kljub Rudoltovej železnici obrtnija z raznimi železnimi izdelki že več let propada in da posebno žebliarija v Kropi in v Kamni Gorici vedno bolj pojema: zato pa se stavijo in delajo v savski dolini nove tovarne, ki mnogim delavcem dajejo zaslužek in ga tudi v prihodnje obetajo. Letošnjo pomlad je namreč kar mahoma vse živo postalo blizu jeseniške železniške postaje. Kranjska obrtnijska družba hoče poleg vasi na Savi velikansko tovarno za razne železne izdelke postaviti. Delničarji so podpisali pol milijona v ta namen; ali govori se, da bo ta svota pol premajhna in da bodo vse stavbe stale blizu milijon. Delavcev je zdaj do 300; precejšnji oddelek jih je iz ljubljanske posilne delavnice, potem veliko Lahov in sploh od vseh vetrov. Le veselje je gledati, kako vse mrgoli in se giblje. Tu prekladajo cesarsko cesto, ki pelje čez Koren na Koroško; tam delajo tir za železno cesto, ki bo tovarno vezala z jeseniško postajo. Eni kopljejo vodotoč, ki bo Savo vodil do strojev, drugi zopet stavijo temelj novi tovarni in raznim poslopjem. Lesa in desek, hlodov in kamna je ogromne množine in vedno se še dovažja. Za zidanje se apnenice kar na mestu kuhajo in pogosto streljanje spričuje, da mora podjetnosti človeški jenjati tudi trda skala.

Celo to podjetje ne bo ena sama tovarna, ampak zveza mnogih tovarn, kjer se bodo izdelovale, vlivale in vlekale razne priprave iz železa, kakor traverze za oboke, gospodarski in poljedelski stroji, mašinski žebliji, raznovrstna žica in enake reči. Vodna moč je neprecenljiva, ker se lahko vsa Sava porabi, ako bi bilo treba. Bližnja železnična postaja pa stori, da bodo železni izdelki zaradi majhne voznine mogli tekrovati z enakimi izdelki drugih dežel. Tudi bo vsa uprava vravnana po najnovejših tirjavah in iznajdbah; vpeljal se bo baje telefon in električna razsvetljava. Delavcev v novih tovarnah se bo potrebovalo, kakor pravijo, od 500—600. Za toliko ljudij bo pa treba tudi primerne stanovanja, prodajalnice in krčem. Vstala bo nova vas in naselbina med Savo in železnico in tudi domači ljudje bodo dobili zopet več dela in zaslužka posebno z dovaževanjem lesa in oglja in drugih potrebsčin.

Kakor se sliši, namerava neka družba tudi fužino v Mojstrani kupiti in ondi napraviti veliko to-

varno za izdelovanje cementa. Kredasti apnenik, katerega je celo goro od Mojstrane proti Radolni, je za ta namen kakor nalašč in tudi vodna moč triglavske Bistrice bo tako podjetje silno pospeševala.

Tako se tedaj kaže v naši dolini letos vse drugo in novo življenje. Mnoge tovarne že zidajo, druge še obetajo; dela in zaslužka tedaj manj-kalo ne bo. Ali drugo vprašanje je, če se s tovarnami ne bodo tudi židje v našo dolino vgnezdili, in kakor drugod, tako tudi tukaj naše ljudi v svoj jarem vpregli. Pri podjetji na Savi je namreč s prvega neki židovski bogataš iz Trsta vsa dela vodil; vendar so se ga za zdaj zopet iznebili. Ali nevarnost s tem ni odstranjena, ker žid ima to lastnost, da, če ga pri vratih iz hiše poženeš, ti pri oknu zopet notri pride.

Še Vam moram poročati, da bodo konec tega meseca most čez Savo v Mojstrani in druge stavbe dodelane, katere je kranjski deželni zbor v brambo bregov in v varnost pred zopetno povodnijo ukazal narediti. — Ako še omenim, da so jeli na Jesenicah nov farovž zidati, sem Vam poglobitna dela naštel in pokazal, kako pridno se letos giblamo v dolini.

Kadar bodo te reči dodelane, Vam bom že sporočil, kako so se izvršile in kakošno podobo bo dolina na jesen imela.

Iz Trsta, 19. maja. Navajeni smo že, da nam ni nič nepričakovanega, ako se pred kako slavnostjo v „avstrijskem“ Trstu napravi kaka protiaustrijska demonstracija.

Tako nas tudi v petek zvečer ni iznenadilo pokaenje petard po mestu. — Ene se je razpočila ravno, ko je godba igrala v vrtu pred magistratom kmalu po 8. uri, druga malo pozneje ob spomeniku Vespazijanovem v ulici „Arsenale“ poleg namestniške palače; tretja z jako močnim pokom, ki se je prav daleč slišal, po 9. uri na dvorišču „Monte verde“, kjer ima društvo „Austria“ svoj sedež; četrta pa je počila menda ravno, ko so prišli z vlakom državni poslanci, v vrtu pred južno postajo, prav poleg novopostavljene spomenika. — Ko so straže prihiteli zraven, dobile so v tla vsajen dežnik, med česar gubami je bila skrita ona petarda.

Kakor piše „Edinost“, bodo vladni in poluvladni časniki zopet to imenovali „otročarije“, kakor zadnjič. — Zakaj pa, bi vprašali mi, za „otročarije“ vso policijo spravljati na noge? V vrtu pred magistratom in okoli namestniške palače je videti na vsakem voglu in na sredi po jednega policaja in na vrtu pred postajo in okoli spomenika danes in včeraj ni bilo o nekaterih urah nič manj ko po osem, ali še celo po deset policajev. — Čudno, da take „otročarije“ mora stražiti toliko policajev, ko bi se drugod prav lahko porabili.

Neki poluvladni list že tudi piše o „neumnih demonstracijah“, ob enem pa pravi, da so v teh „momentih“, če tudi niso naredile nobene škode, vendar prav zelo „obžalovanja vredne“, in da jih oni list obžaluje in z „indignacijo“ zavrača, kakor jih obžaluje in z „indignacijo“ zavrača vse ljudstvo, v prvi vrsti trgovski stan.

Ako dá tak naslov tej stvari, zakaj pa potem toliko toži? Ob enem pa pravi, da ni nobene škode nihče trpel?

Zakaj pa pokajo petarde ravno na predvečer kake tukajšnje avstrijske slavnosti, ali kadar se praznuje spomin kakega neodrešenca? Zakaj pa ne tudi drugikrat? Vsak bode vedel, da je tukaj v Trstu neka stranka, katera hoče s temi dejavi protestovati proti vsemu, kar je avstrijskega.

Pokale so petarde v petek zvečer med godbo pomorščakov, poleg namestništva, pri sedežu patrijotičnega društva „Avstrija“, pri spomeniku petstoletnice, ko se je Trst združil z Avstrijo, vpričo nadvojvode Otona in njegove visoke soproge, katera dva sta na ladjo „Fantasie“ prav lahko čula; vpričo kornega poveljnika iz Gradea, barona Schönfelda; vpričo admirala Sternecka, namestnika Pretisa, ministra Zaleskega in predsednika Smolke, ko sta prišla na postajo, in vpričo toliko drugih plemenitajev in državnih poslancev, kateri so bili takrat že v Trstu, ali pa so se z onim večernim vlakom pripeljali. Vsi ti so mogli in morali slišati.

Kaj bode pa tukajšnja policija storila? Od zadnjih demonstracij ni mogla nobenega dobiti, tako bode gotovo tudi sedaj.

Tukajšnji listi poročajo, da je vladna stranka, t. j. mornarski uradniki, katerih veliko število ima volilno pravico, in dobro avstrijsko misleči volilci med trgovci in posestniki postavila za kandidata v

mestno skupino Pulj (Pola) okrajnega glavarja barona Conti-ja. Irredentarske volilce je to seveda presenetilo. Neki tukajšnji poluvladni list pa hvali one volilce in kandidata, ali vsaj mora se zadovoljnega kazati.

Dnevne novice.

(V Trstu) so v soboto pred poludnem spustili v morje novo ladjo „Fran Josip I.“. Kumovala je Nj. c. kr. visokost nadvojvodinja Marija Josipina, ladjo je blagoslovil superior vojne mornarice, čast. gosp. Jurij Račič. — Kakor „Edinost“ poroča, vdeležilo se je slovesnosti več sto gostov, med njimi po stopetdeset državnih poslancev, na čelu jim predsednik dr. Smolka, mnoga društva in deputacije ter nebrojna množica ljudstva. Včeraj so si gostje ogledali lloydov arsenal, danes pa so se odpeljali v Pulj, kjer je bila vaja c. kr. mornarice.

(Petarde.) Tržaški dopisnik nam poroča, da so v petek večer pred slavnostjo avstrijske mornarice, ki je v soboto pomnožila se z novo ladjo „Cesar Fran Josip I.“, zopet pokale petarde po mestu. Prva je počila po 8. uri, ko je godba igrala na velikem trgu. Druga malo pozneje v ulici „Arsenale“ zraven namestniške palače; tretja po 9. uri na dvorišču „Monte verde“, četrta pa zraven novega spomenika, ko so se pripeljali državni poslanci. Obširneje v današnjem dopisu iz Trsta.

(Odlikovanje.) Č. g. Ivan Legat, profesor na c. kr. gimnaziji v Trstu in vodja tamošnjega malega semenišča, je imenovan papeževim komornikom z naslovom „monsignor“.

(Osebnosti.) Gosp. Markelj, profesor na koperski pripravnici, je imenovan okrajnim šolskim nadzornikom za koperski okraj. — Gosp. dr. Valentin Temnikar, doslej koncipient pri g. dr. Moschétu, napravil je v Trstu odvetniški izpit in bode v Slovenjem Gradci odprl odvetniško pisarno.

(Na graškem vseučilišču) sta bila minoli teden promovirana gosp. Tomaž Romih, učitelj na meščanski šoli v Krškem, doktorjem modroslovja, Henrik pl. Jabornegg iz Tržiča doktorjem modroslovja.

(Letošnji občni zbor) „Katol. tiskovnega društva v Ljubljani“ bode takoj za zborovanjem „Duhovskega podpornega društva“ dné 5. junija ob 1/2 11. uri dopoldne, torej prav tisti dan, ko popoldne ob 4. uri zboruje „Slov. Matica“. S to uravnavo méni odbor ustreči vsem onim gospodom zunaj Ljubljane, kateri so udje obojnemu društvu. Natančneje pové „Vabilo“ v današnjem „Slovencu“.

(Iz Mirne Peči) se nam poroča, da je ondi v četrtek 16. t. m. popoldne ob 1/2 3. uri se vlila velika ploha, in je čez nekoliko časa začela padati prav gosta toča, ki pa menda ni naredila prevelike škode. — Škarlatinka in davica, ki ste zelo razsajali po zimi, še sedaj niste potihnili, osepuje sicer nimamo, toda bojimo se jih, ker so bile že po vsi okolici. — Trte delajo že grozdice in kažejo lepo — ako nas Bog obvaruje druge nesreče.

(Nesreča.) Iz Trsta se nam poroča, da je v soboto zvečer okoli 11. ure na kolodvoru južne železnice železniški delavec Pavšič pri sklepanji prišel med dva voza, ki sta ga tako pretisnila, da je kmalu na to umrl. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k sv. Justu.

(Dopolnilne volitve v goriški mestni zastop) so končane. Kakor piše „Soča“, v drugem in prvem razredu italijanski narodno-liberalni volilni odbor ni imel nasprotstva. V drugem razredu so izvoljeni sami vladni Benjamini: svetovalec okrožnega sodišča Josip Gorup z Vrha pri Kanalu, Evgen baron Ritter, dr. Verzegnassi iz Portea in Furlaniji, Miroslav Simčič, gimnazijski profesor, in profesor vitez Giordano z Neapolitanskega. Od 560 volilcev jih je prišlo volit 360. V prvem razredu so nasvetovani in bodo voljeni: Alfred Lenassi, dr. Nardini in dr. Seitz.

(Črevljarski shod.) Kakor se nam iz Gradea poroča, vršil se je dné 16. t. m. v Gradci v Puntigamovi pivarni občni zbor ondotnega črevljarskega društva. Zborovanja se je vdeležilo nad 80 članov. Točka razgovorjanja je bila zadeva gledé modlinske črevljarske tovarne. Vsi govorniki so ostro govorili zoper umazano konkurenco te tovarne, koje izdelke je govornik Jurčič imenoval „Schundwaare“. Večina govornikov pri tem zborovanji je slovanskega pokoljenja, kar svedoči o njih imena. Prisustoval je zboru mestni komisar Bohine; govorili so mojstri: Jurčič, Vanček, Zupan, Pungračič, Pe-

likan. Mojster Pungračič izražal je željo: Naj list „Tagespost“ ne napada vedno Slovencev, temveč stori tudi kaj za malo obrtnijo. „Tagespost“ temu dostavlja, da je to predbacivanje neosnovano in neumestno, kajti list se vedno poteza za obrtnike in je priazen težnjam in smeram malega obrtnika. In napadi na slovensko narodnost?

(Preklicana prepoved.) Ker je po dopisu c. kr. namestništva v Gradci z dné 9. maja 1889 l., živinska kuga v gobci in parkljih na Štajarskem, izvzemši zaprto občinsko ozemlje Eisenerz, ponehala, zatorej deželna vlada kranjska preklicuje s tuuradnim razglasilom z dné 5. aprila izdano prepoved uvážanja parkeljate živine s Štajarskega na Kranjsko. Tudi tuuradni ukaz z dné 20. aprila t. l., po katerem je bila dovolitev za uvážanje živine zavisna od preložitve posebnih prošelj, je razveljavljen, in zatorej je uvážanje parkeljate živine s Štajarskega in iz neokuženih sosednjih dežel zavisno samo od tega, da se uvoznik izkaže samo s pravnimi, pri prevoznjah od živinskega zdravnika potrjenimi živinskimi potnimi listi.

(Umrlo) je v Ljubljani od 12.—18. maja 16 oseb, in sicer 5 moškega in 11 ženskega spola; med temi v deželni bolnici 6, v otroški bolnici 2. — Rojenih je bilo ravno v tem času 25 otrok, in sicer 11 moškega in 14 ženskega spola.

(V Podmelci) se je za baško dolino ustanovilo slovensko politično društvo „Zavednost“. Pravila je c. kr. namestništvo v Trstu potrdilo. Občni zbor bode dné 26. t. m.

(Glasba.) G. Ig. Hladnik je zložil in založil, tiskala Blaznikova tiskarna „2 fugi za orglje“. To delo se dobiva po 30 kr. pri skladatelji v Stari Loki.

Raznoterosti.

— Oporoka na korist dunajskega vseučilišča. Na Dunaji je umrl grof Henrik Hardeg, ki je zapustil dunajskemu vseučilišču glavnico 700.000 gld. z namenom, da se 95 odstotkov od obresti razdeli v podporo doktorjem prava, da morejo svoje nauke nadaljevati. Ostalih 5 odstotkov odpade doktorjem iz Dol. Avstrije katoliške vere. Prva ustanova sme se podeliti čez 100 let, torej dne 12. maja 1989, a do tedaj bode glavnica znašala blizu 20 milijonov.

— Umrli tovarnar Werndl v Steyru je volil v svoji oporoki lepe svote, in sicer: delavskemu zakladu 100.000 gl., za zgradbo novega zvonika pri sv. Kolomanu 2000 gl., bolnišnici sv. Ane 3000 gl., sirotišnici, oskrbovalnici in ubogim v mestu Steyru po 1000 gl. itd.

— Društvo za čiščenje ruščine. Kakor „Novoje Vremja“ javlja, snuje se v Petrogradu društvo, kojemu bode namen, očistiti ruski jezik vseh nepotrebnih tujih besed, zlasti nemških, ki so se vrinile med ruščino povsem koncem minolega stoletja.

Telegrami.

Žalec, 19. maja. „Slovenskega društva“ občni zbor vršil se je izvanredno sijajno. Vdeležba mnogobrojna. Poročili državnega poslanca M. Vošnjaka in deželnega poslanca dr. Srneca sprejeti splošnjim odobravanjem. Vse resolucije: o versko-narodni šoli, slovenskih podružnicah c. kr. kmetijske družbe štajerske, slovenskih paralelkah na celjski gimnaziji itd., sprejete so bile z velikim navdušenjem. Pevski zbor šaleške čitalnice žel je za izbornu svoje petje burno pohvalo. Trg Žalec pokazal se je v svojem starem slovenskem sijaji.

Dunaj, 20. maja. Cesar se bo jutri odpeljal v Bruck ob Litavi k nadzorovanju vojn ter se bo opoldne povrnil. — Včerajšnji glavni zbor Štefanijine ustanove za zavetišče v Biedermannsdorfu pod Hyevim predsedstvom je enoglasno sklenil zgraditi drug zavod za vzgojo in vzrejo slaboumnih otrok. Zidati se bo že tekom tega leta pričelo.

Dunaj, 20. maja. Knez Nikita in princ Danilo sta v Peterburg odpotovala.

Lvov, 19. maja. Bivši ministerski predsednik grof Alfred Potocki je včeraj zjutraj v Parizu umrl. Truplo se bo prepeljalo v Lancut v Galiciji.

Sofija, 20. maja. Obravnave v Bolgariji stanujočih Cankovcev s Cankovom so še brez uspeha. Stranka je deloma razcepljena. Eden del hoče zapustiti Cankova, priznava sedanji položaj ter bo ustanovil postavno

opozicijo, ali pa se zopet združil z vladno stranko, ostali del pa je za to, da se ostane pri dosedanjem postopanju in počakajo dogodki. Obravnave se baje nadaljujejo.

Essen, 19. maja. Zbor bohumskih odpolancev štrajkujočih rudarskih delavcev v nadrudarskem okraji Dortmundu je sklenil, da se v torek zopet prične delati.

Rim, 19. maja. Kralj, prestolonaslednik, ministerski predsednik Crispi in spremstvo so danes popoldne odpotovali v Berlin, kamor bodo došli v torek ob poluenajsti uri dopoldne. Ministri, senatorji in poslanci so kralja na kolodvor spremili, kjer ga je navdušeno pozdravljala narod.

Vabilo

Drugi redni občni zbor

„Katol. tiskovnega društva
v Ljubljani“

v sredo dne 5. junija 1889 ob 1/2 11. uri dopoldne
v veliki dvorani
knezoškofovske palače.

Dnevni red:

1. Predsednikov ogovor.
2. Poročilo o odborovem delovanju v dobi od lanskega leta do letošnjega velikega zborovanja.
3. Sredlog odborov o premembni društvenih pravil.
4. Volitev novega odbornika na mesto ranjcega g. J. Jeriča.
5. Društveni nasveti.

V Ljubljani, dne 18. maja 1889.

Odbor.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
18. 7. u. jut.	731.8	17.6	sl. zap.	oblačno	5.10
2. u. pop.	731.6	19.0	sl. vzh.	"	dež
9. u. zveč.	731.3	17.8	sl. zap.	"	
19. 7. u. jut.	731.5	16.8	sl. vzh.	oblačno	
2. u. pop.	730.8	22.4	sl. zap.	"	00.0
9. u. zveč.	732.0	18.2	"	"	

Srednja temperatura obeh dni 18.1° in 19.1°C., za 3.5° n 4.3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

20. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	86 gl. — kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16 % "	86 " 20 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 25 "
Papirna renta, davka prosta	100 " 85 "
Akcijske avstr.-ogerske banke	904 " — "
Kreditne akcije	309 " 75 "
London	117 " 70 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 35 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 58 "
Nemške marke	57 " 45 "

Umrli so:

V bolnišnici:

16. maja. Matija Gerden, gostač, 60 let, jetika.
17. maja. Marija Mišmaš, sirota, 9 let, jetika.

Zahvala.

Glasbena akademija, katero so dne 15. maja t. l. učenci tukajšnje c. kr. velike realke priredili pod vodstvom svojega pevskega učitelja gosp. Antona Försterja, dala je realnemu podpornemu društvu 116 gl. 28 kr. čistega dohodka.

Vodstvo c. kr. velike realke si šteje v prijetno dolžnost, v imenu ubogih realcev kar najprisrčneje zahvaliti se vsem p. n. gg. dobrotnikom, ki so pripomogli k temu lepemu vspehu.

V LJUBLJANI, dne 18. maja 1889.

Andrej Jamár, tovarniški uradnik na fužinah pod Ljubljano, naznanja v svojem in svoje družine imenu žalostno vest, da se je Bogu vsegamogočnemu zardelo našega iskreno ljubljene sina, oziroma brata

JOŽEFA

včeraj zjutraj ob 3/4 9. uro v 24. letu njega dōbe po 6 1/2 leta trajajoči mučni boleznii, previdenega s sv. zakramenti za umirajočee, poklicati na oni boljši svet.

Pogreb bode na pokopališči pri M. D. v Polji.

Dragi rajniki bodi vsem v pobožno molitev in blag spomin priporočen.

Prosi se za tiho sočutje.

NA FUŽINAH, dne 20. maja 1889.

Posebna naznanila se ne izdajo. (1)

Zahvala.

Za mnogostransko izkazano sočutje o boleznii in za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu naše preljubljene soproge, matere, stare matere in tete, gospe

Marije Bahovec roj. Štrukelj

prav posebej še „Katoliški družbi za Kranjsko“, slov. delavskemu pevskemu društvu „Slavec“ za milozvočno petje, ter vsem dariteljem vencev izreka najiskrenejšo zahvalo

(1) rodbina Bahovec.

LJUBLJANA, 20. maja 1889.

V Št. Juriju pri Šmariji na Dolenjskem je izpraznjena

služba organista in cerkvenika

in se more takoj nastopiti. Prosilci oglasijo naj se pri župnijskem ali županskem uradu v St. Juriju pismeno ali osebno. — Priletni samei, ki znajo kako pošteno rokodelstvo, imajo prednost.

Andrej Šimenec,
župnik.

(3—1)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečino fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnat barve v ploščevinastih puščah (Bleebüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (10)

Cenike na zahtevanje.

Št. 8582.

Razglas.

V smislu § 26. deželnozborskega volilnega reda za vojvodino Kranjsko se javno naznanja, da je volilski imenik za

volitev dveh deželnih poslancev,

ki jih bode vsled razpisa visokega c. kr. deželnega predsedstva v Ljubljani dne 2. t. m. št. 1091/Pr. voliti deželnemu stolnemu mestu Ljubljani dne 8. julija letos, že dogotavljen in da bo od

danes naprej osem dnij

v magistratnem ekspeditu razpoložen na pregled.

Zoper ta imenik smejo tisti, ki imajo pravico voliti, tukaj vložiti reklamacije o tem, da so se v volilski imenik vpisale osebe, ki nimajo pravice, ali da so se iz njega izpuštile osebe, ki imajo pravico voliti.

Izkaznice vročile se bodo volilecem pravočasno; ko bi pa kateri volilec iz katerega koli vzroka izkaznice vsaj 24 ur pred volilnim dnevom ne prejel, naj sam osebno pride ponjo k magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta

Ljubljane

20. dan maja 1889.

Župan: Grasselli s. r.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Mlekarsko upravo,

razne mlečne vrče, mlečne latvice iz pocinjenega kositarja, sirarne kotle, sirarne tiskalnice, stroje za posnemanje smetane iz mleka, stroje za napravo surovega masla, mlečni hladilnik, razne police iz mecesnovega lesa stole, mize, tehtnice i. dr. prodajala bode potom prostovoljne dražbe

dne 29. maja t. l. ob 9. uri dopoldne
kranjska mlekarska zadruga
v Ljubljani

(na Dunajski cesti, v Kalistrovi hiši poleg bavarskega dvora.)